

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

30 март 1993 година *

Значението на „съд или правораздавателен орган на държава-членка” по смисъла на член 177 от Договора за ЕИО

По дело C-24/92

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора да ЕИО, от Directeur des Contributions Directes et des Accises на Великото херцогство Люксембург по производството, висящо пред този съд между

Pierre Corbiau

и

Administration des Contributions du Grand-Duche de Luxembourg

относно тълкуване на член 48 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, г-н G.C. Rodríguez Iglesias, г-н М. Zuleeg и г-н J.L. Murray (председатели на състав), г-н G.F. Mancini, г-н R. Joliet, г-н F.A. Schockweiler, г-н J.C. Moitinho de Almeida и г-н F. Grévisse, съдии,

генерален адвокат: г-н М. Darmon,

секретар: Н. von Holstein, заместник-секретар,

след като разгледа писмените становища, представени от Комисията на Европейските общности от нейния главен съветник г-н Н. Étienne, който се явява в качеството си на представител,

като взе предвид протокола от съдебното заседание,

след като изслуша устните становища на правителството на Люксембург, за което се явява г-н J.-M. Klein, Conseiller de Direction de Première Classe в Министерство на финансите, и на Комисията на заседанието на 12 януари 1993 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат на заседанието на 16 февруари 1993 г.,

постанови настоящото

Решение

* Език на производството: френски.

1. С Решение от 28 януари 1992 г., постъпило в Съда същия ден, Directeur des Contributions Directes et des Accises (Директор пряко данъчно облагане и акцизи) на Великото херцогство Люксембург (наричан по-нататък „Directeur des Contributions”) е отнесъл до Съда преюдициален въпрос по член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на член 48 от този договор.
2. Въпросът е възникнал при обжалване по административен ред пред Directeur des Contributions от страна на г-н Corbiau за възстановяване на надвнесен подоходен данък.
3. Г-н Corbiau, който е белгийски гражданин, работи в Banque Paribas в Люксембург. Той е живял в Люксембург до 25 октомври 1990 г., на която дата е прехвърлил местожителство си в Белгия, като е останал на работа в Люксембург. Преди данъкоплатец, пребиваващ в Люксембург, сега той е станал данъкоплатец, който не пребивава там.
4. За периода от 1 януари 1990 г. до 25 октомври 1990 г., неговият работодател е удържал подоходен данък от неговата заплата в размер, който би се прилагал за данъкоплатец, който пребивава в Люксембург през годината.
5. При изчисляване на окончателния размер на дължимия данък, доходът на г-н Mr Corbiau за първите десет месеца на данъчната 1990 г. е обложен с прогресивната ставка, обичайно прилагана за такъв доход, който е получен през цялата година. Тъй като тази ставка е по-ниска от ставката, приложима при изчисляване на размера на удържките, данъчната декларация за 1990 г. е показала надвнесен данък в размер на 180 048 LUF.
6. Данъчните власти на Люксембург са отказали да възстановят надвнесенния размер на приведения данък, като се позовават на член 154, параграф 6 от Loi sur l'Impot sur le Revenu (Закон за данъка върху доходите), който предвижда, че сумите, удържани за данъци от заплати и възнаграждения на заети лица, които са местни данъкоплатци само за част от годината, следва да станат собственост на Министерство на финансите, ако такова лице се засели в страната или я напусне през годината.
7. На 28 юни 1991 г., г-н Corbiau е отправил иск до Directeur des Contributions съгласно член 131 от Данъчния кодекс.
8. Тази разпоредба предвижда, че „Министърът на финансите може в отделни случаи (или в няколко отделни случая, като при лоши климатични условия или при други изключителни обстоятелства) да предостави пълно или частично освобождаване от данъците, дължими на Държавата, които би било несправедливо да събира, като има предвид конкретния случай, или да се разпореди вече платените данъци да бъдат възстановени или считани за данъчен кредит”.
9. Член 8 от Определение на Великото херцогство от 26 октомври 1944 г. предвижда, че с жалби и искове за възстановяване или намаляване на данъци, „подадени от данъкоплатци, се занимава ръководителят на съответния отдел или негов заместник, освен ако жалбата е пред орган, който се определя с министерско постановление.”
10. Съгласно член 2, параграф 1 от Закона от 17 април 1964 г., който преустройва Администрацията за пряко данъчно облагане и акцизи, изменен със Закона от 20 март

1970 г., тази функция е възложена на директор, който е ръководител на администрацията.

11. На последно място, член 1 от Министерско постановление от 10 април 1946 г. определя Правния комитет на Conseil d'État (Държавен съвет), който е с тричленен състав, като органа, който е компетентен да се произнесе като последна инстанция по жалби по въпросите на данъчното облагане, удържки и пълномощни.

12. При процедурите пред Directeur des Contributions, г-н Corbiau се е позовал на Решение от 8 май 1990 г. по дело Biehl (C-175/88, Recueil, стр. I-1779), по което Съдът е постановил, че „член 48, параграф 2 от Договора изключва възможността държава-членка да предвижда в своето данъчно законодателство, че суми, удържани за данъци от заплати и възнаграждения на заети лица, които са граждани на държави-членки и са местни данъкоплатци само за част от годината, защото се заселват в държавата или я напускат през данъчната година, следва да останат собственост на Министерство на финансите и не подлежат на възстановяване”.

13. Като не е сигурен как това решение следва да се приложи към поставения пред него въпрос, Directeur des Contributions е решил да препрати следния преюдициален въпрос на Съда:

„В държава-членка, където работещите, които са местни данъкоплатци за цялата данъчна година, имат право на възстановяване на сумите, законно удържани за данъци от техните заплати от работодателя им до степента, в която общият размер на тези удържки надвишава изчисления подоходен данък, изчислен на ставката, съответстваща на целия им доход за годината, представлява ли нарушение на член 48 от Договора за ЕИО обстоятелството, че гражданин на Общността, който е бил местен данъкоплатец за част от годината, може да получи възстановяване на сумите на данъци, законно удържани само при същото условие и до същата степен?”

14. Преди да отговори на този въпрос, Съдът трябва да определи дали Directeur des Contributions представлява „съд или правораздавателен орган” по смисъла на член 177 от Договора и дали вследствие от това неговото искане е допустимо.

15. Трябва да се припомни, че изразът „съд или правораздавателен орган” е понятие на правото на Общността, което по своята същност може да означава само орган, действащ като трета страна във връзка с орган, който е приел решението, представляващо предмет на производството.

16. В този случай Directeur des Contributions не действа като такава трета страна. В качеството си на ръководител на Direction des Contributions Directes et des Accises, той има ясна организационна връзка с отделите, които са направили оспорваното изчисляване на данъка, за което пред него е подадена жалба. Това се потвърждава и от факта, че ако този въпрос беше обжалван пред Conseil d'État, Directeur des Contributions щеше да е страна по делото.

17. Следователно, Directeur des Contributions не е съд или правораздавателен орган по смисъла на член 177 от Договора и искането, което той е направил, трябва да се счита за недопустимо.

По съдебните разноси

18. Разноските, направени от правителството на Люксембург и от Комисията на Европейските общности, които са предоставили становище пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в процеса, висящ пред *Directeur des Contributions* на Великото херцогство Люксембург, последният следва да се произнесе по съдебните разноси

По изложените съображения Съдът реши:

Искането, направено от *Directeur des Contributions Directes et des Accises* на Великото херцогство Люксембург, е недопустимо.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 март 1993 година.

Подписи